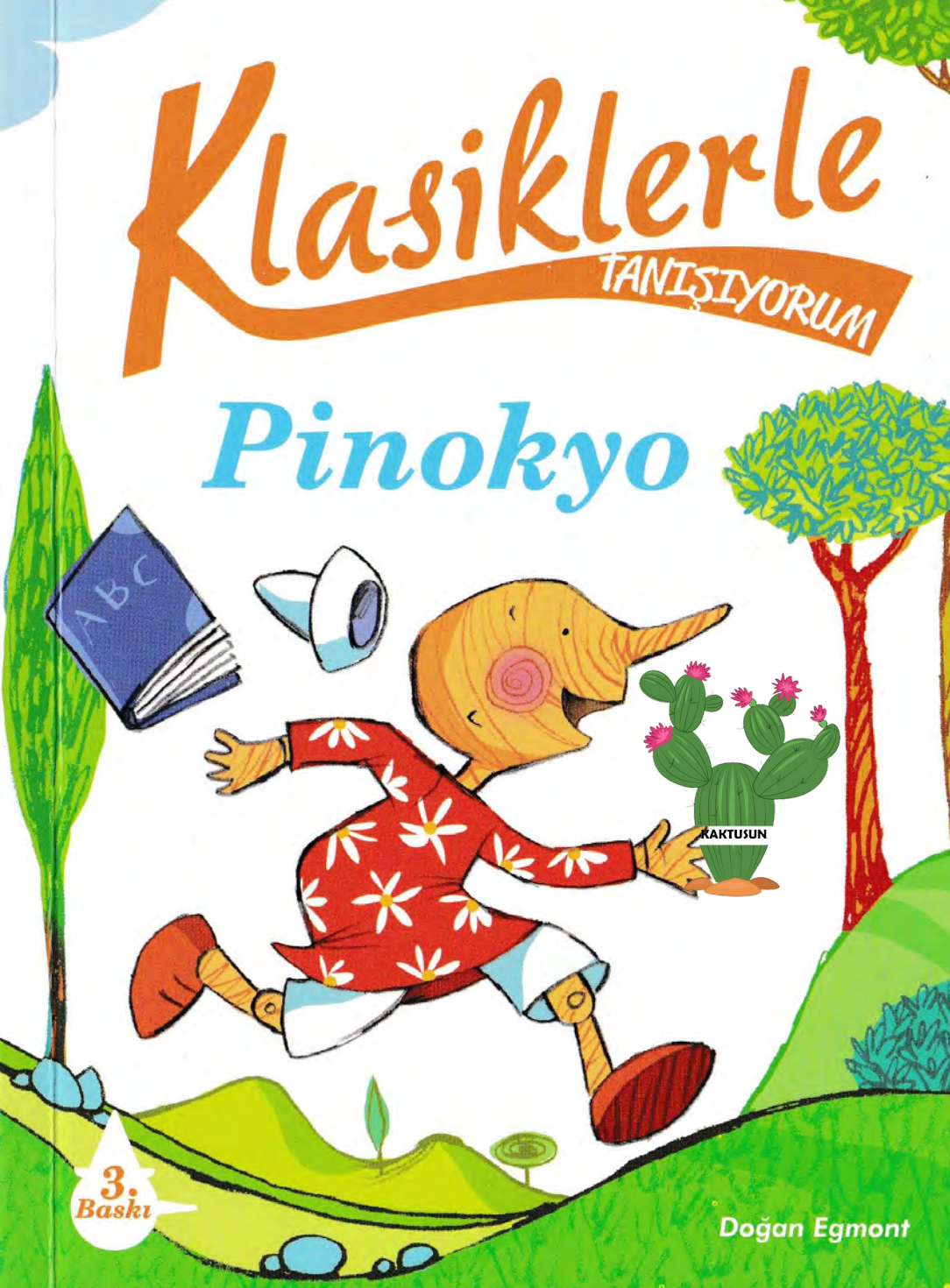
Klasiklerle

TANIŞIYORUM

Pinokyo

3. Baskı

Doğan Egmont

Edebiyatın sevilen klasikleriyle ilk buluşma...

Pinokyo ve babası Geppetto Usta'nın inanılmaz serüvenine eşlik e dersin?

Dünya e n sevilen klasikle ***inokyo*** rengarenk çizimler eşliğinde akıcı bir anlatımla hayat buluyor.

Klasiklerle Tanışıyorum serisi dünya edebiyatının tanınmış eserlerini genç okurlara yönelik bir anlatım ve tasarımla yeniden yorumluyor.

ISBN 978-605-09-3270-6

9 786050 932706

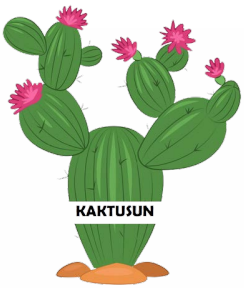
sertifika no: 11940

Tavsiye Edilen Satış Fiyatı

₺10.5

Doğan Egmont

Klasiklerle TANIŞIYORUM

Klasiklerle Tanışıyorum - Pinokyo
Özgün adı: *Classicini - Le Avventure di Pinocchio*

Carlo Collodi'nin Pinokyo'nun Maceraları *adlı eseri temel alınmıştır.*
© 2014, Edizioni EL S.r.l., Trieste Italy

Anlatan: Roberto Piumini
Kapak ve iç resimler: Desideria Guicciardini

Türkiye yayın hakları: Doğan ve Egmont Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.
19 Mayıs Cad. Golden Plaza No:1 Kat:10 Şişli 34360 İstanbul
Tel: (0212) 373 77 00
www.de.com.tr

Her 2.000 adet, bir baskı olarak kabul edilmektedir.

3. Baskı / İstanbul, 2017
ISBN: 978-605-09-3270-6
Sertifika no: 11940

Çeviri: Bahar Ulukan
Yayına hazırlayan: Ahu Ayan
Kapak uygulama: Eda Ayhangil
Grafik uygulama: Serkan Yolcu, Havva Alp

Basım yeri: Yıkılmazlar Basın Yayın Prom. ve Kağıt San. Tic. Ltd. Şti.
Adres: Evren Mah. Gülbahar Cad. No: 62/C Güneşli-Bağcılar /İSTANBUL
Tel: (0212) 515 49 47
Sertifika no: 11965

Bu kitabın hiçbir bölümü, yayıncının yazılı izni alınmaksızın herhangi bir elektronik ya da mekanik yöntem kullanılarak kopyalanamaz veya yayınlanamaz.

Toplu sipariş için tel: (0212) 373 77 44 **E-posta:** satis@de.com.tr

Carlo Collodi'nin
ünlü eseri

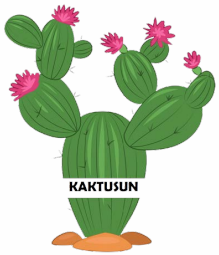
Pinokyo

Anlatan: Roberto Piumini

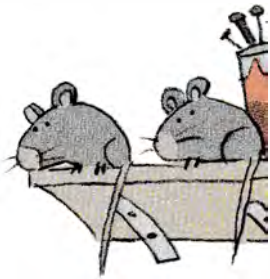

Doğan Egmont
Okumak gelecektir.
www.de.com.tr

BİRİNCİ BÖLÜM
DOĞUM VE İLK GÜÇLÜKLER

"EVVEL ZAMAN İÇİNDE...

bir kral varmış!" diyeceksiniz siz şimdi. Ama hayır: Evvel zaman içinde, sıcacık bir ateş yakmaya uygun, gayet güzel bir odun parçası varmış ve bu oduncuk nasıl olduysa bir gün kendini Antonio Usta adlı bir marangozun dükkânında bulmuş. Marangozun adı Antonio'ymuş ama olgun bir kiraza benzeyen kırmızı ve parlak burnu yüzünden herkes ona Kiraz Usta diye seslenirmiş.

Kiraz Usta ellerini ovuşturarak mırıldanmış:

"Bu parçadan masaya güzel bir ayak yaparım!"

Tam baltasıyla oduna ilk darbeyi indirecekken minicik bir ses duymuş:

"Lütfen sert vurma bana!"

Kiraz Usta gözleriyle çevresini taramış ama kimseyi görememiş. Peruğunu kaşımış ve "Öyle bir ses duyduğumu hayal ettim herhalde," demiş.

Sonra baltasını kaldırmış ve sertçe odunun üstüne indirmiş.

"Off! Canımı yaktın!" diye bağırmış minik ses.

Kiraz Usta titreyerek odunu eline almış ve duvara fırlatmış. Fakat sonra başını sallayıp homurdanmış:

"O minik sesi kesin kafamda uydurdum ben!"

Ama odunu bir aşağı bir yukarı zımparaladığı sırada tekrar o sesi duymuş:

"Kes artık, kih kih, kah kah, kih kih, gıdıklanıyorum ama!"

Kiraz Usta burnunun ucu korkudan morarmış bir halde yere düşmüş.

Tam sırada Geppetto adında iyi kalpli bir yaşlı adam içeri girmiş ve ona sormuş:

"Yerde ne yapıyorsun Kiraz Usta?"

"Karıncalara alfabeyi öğretiyorum!" diye homurdanmış diğeri, huysuz huysuz.

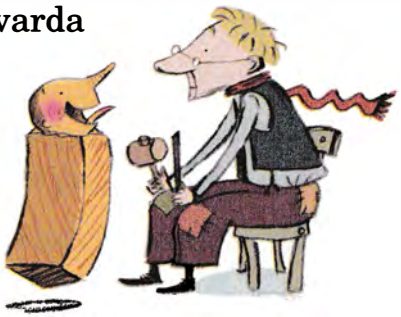
"Bu sabah aklıma bir fikir geldi. Kendime bir kukla yapacağım ve onunla dünyayı dolaşarak geçimimi sağlayacağım," demiş Geppetto. "Elinde buna uygun bir odun parçası var mı?"

Kiraz Usta kendisini korkutan odun parçasını seve seve ona hediye etmiş.

Geppetto evine varınca kuklayı yapmaya koyulmuş. Ev tek bir odacıktan ibaretmiş aslında. İçinde iyi kötü bir yatak, rahatsız bir sandalye ve çarpık çurpuk bir masa varmış. Duvarda bir şömine, içinde yanan bir ateş ve üzerinde dumanı tüten bir tencere bulunuyormuş, ama sadece duvara çizili resimlermiş bunlar.

"Onun adını Pinokyo koyacağım. Bu isim ona şans getirecek!" demiş Geppetto kendi kendine. Kuklanın önce saçlarını yontmuş, sonra alnını, sonra iki minik kulağını, en sonunda da gözlerini.

Yaşlı adam bu iki gözün ona baktığını, hatta onu izlediğini ve hatta dikkatle incelediğini görünce "Sizi haylaz

gözler, neden bana öyle bakıyorsunuz?" demiş.

Hiç yanıt alamamış.

Geppetto kuklanın burnunu yontmuş ama burun birden başlamasın mı büyümeye! Giderek daha da büyüyor, usta kestikçe o uzuyormuş.

Kuklanın ağzı yontulur yontulmaz gülmeye, tuhaf, komik hallere girmeye koyulmuş.

Nihayet elleri tamamlandığında ise zavallı ihtiyarın peruğu kafasından gidivermiş.

Bu son haylazlık Geppetto'yu iyice üzmüş ama yine de işine devam etmiş.

Fakat bacakları hazır olur olmaz Pinokyo kapıyı açtığı gibi kaçıp gitmiş.

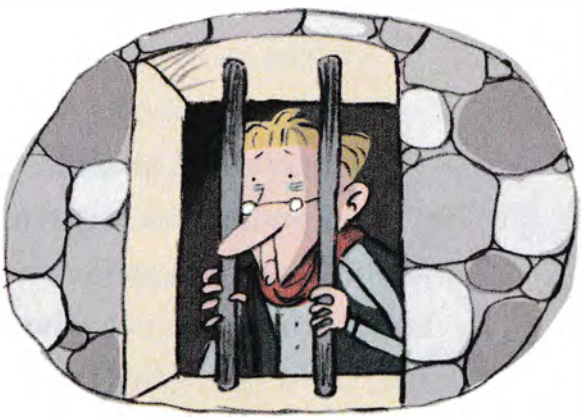
O sırada yakınlardan geçmekte olan bir polis memuru yolun ortasına dikilmiş ve onu burnundan yakalayıp peşinden gelen Geppetto'ya teslim etmiş. Geppetto onun

kulaklarını bir güzel çekmeye kararlıymış ama Pinokyo'nun kulakları öylesine küçükmüş ki tutması mümkün olmamış.

"Evde hesaplaşacağız seninle!" demiş, Pinokyo'yu ensesinden havaya kaldırıp.

Pinokyo sanki bastonla pataklanmış bir köpek yavrusu gibi ağlayıp sızlamaya başlamış.

Çevredeki halk onun yalandan ağlamalarına kanıp da kendi aralarında Geppetto hakkında fısır fısır kötü kötü konuşmaya koyulunca sonunda polis memuru Pinokyo'yu serbest bırakıp Geppetto'yu hapishaneye atmış.

Pinokyo eve ulaşınca rahat bir nefes alıp bir güzel yere uzanmış.

"Cır cır cır, cır cır cır!" diye bir ses duymuş arkasından.

Dönünce duvarın üstünde kocaman bir cırcır böceği görmüş.

"Sen kimsin?" diye sormuş.

"Ben konuşan Cırcır Böceği. Yüz yıldan fazladır burada yaşıyorum."

"Git buradan!"

"Gitmeden önce sana hayatın bir gerçeğinden bahsedeyim: Anne babalarına karşı gelen ve evden kaçan çocukların başlarına bin bir türlü bela gelir!"

"Sen şarkına devam et Cırcır! Yarın çekip gideceğim buradan ben, yoksa beni okula yollayacaklar. Ben de herkes gibi çalışmak zorunda kalacağım. Oysa kelebeklerin peşinden koşmak daha çok hoşuma gider!"

"Bu gidişle eşek olur çıkarsın sen!"

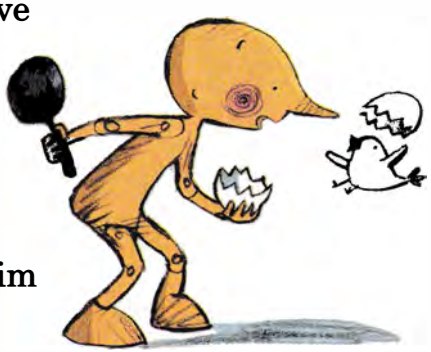
"Sus bakayım Cırcır, ne uğursuz şeysin!"

"Hiç olmazsa bir meslek edin..."

"Olur, serserilik bana en uygun bir meslek!"

"Sana acıyorum Pinokyo!"

Bu sözler üzerine küçük kukla, tahta çekici Cırcır Böceği'ne fırlatmış ve onu duvara yapıştırmış.

Gece olunca Pinokyo'nun karnı kurt gibi acıkmış. Tencerenin kapağını açmak istemiş ama sonra onun resim olduğunu fark etmiş.

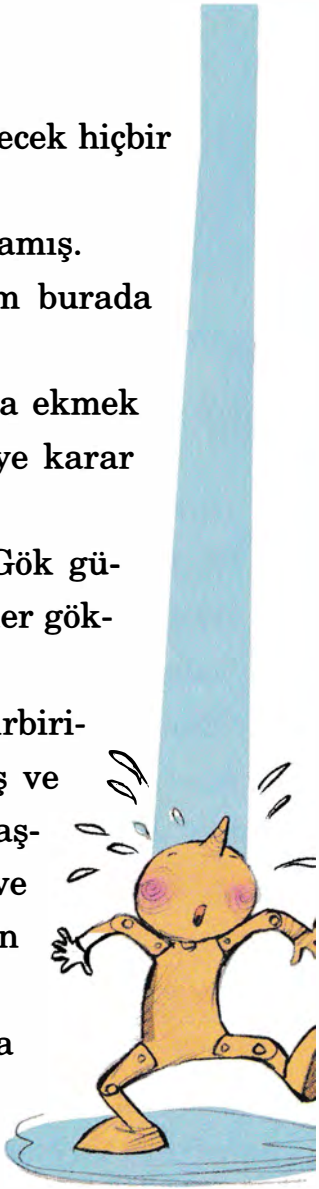
Tüm evi arayıp taradıysa da yiyecek hiçbir şey bulamamış.

Umutsuzlukla ağlamaya başlamış.

"Cırcır haklıydı! Keşke babam burada olsaydı! Açlık ne fena bir illet!"

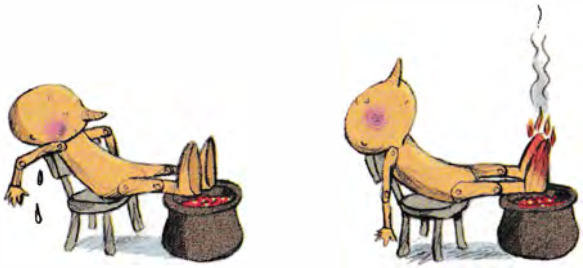
Durum böyle olunca, bir parça ekmek istemek için komşu köye gitmeye karar vermiş.

Fırtınalı bir kış gecesiymiş. Gök gürültüleri etrafı inletiyor, şimşekler gökyüzünü aydınlatıyor, şiddetli bir rüzgâr ıslıklarıyla kasabayı birbirine katıyormuş. Pinokyo acıkmış ve korkmuş bir halde kasabaya ulaşmış. Ama her yer kapkaranlık ve tüm kapılar kapalıymış. Birinin zilini çalmış.

Yaşlı bir adam öfkeyle kapıya çıkmış.

"Ne istiyorsun bu saatte?"

"Lütfen, bir parça ekmek verin bana!" demiş Pinokyo fakat o anda başından aşağı bir kova dolusu buz gibi su boca edilmiş.

Sırılsıklam, yorgun ve aç bir halde eve dönmüş. Oturup ayaklarını içinde hâlâ yanmakta olan korların bulunduğu bir kazanın üstüne uzatmış ve uyuyakalmış.

Tahtadan ayakları hemen alev almış tabii.

Sabah kapı çalınmış.

"Kim o?" diye sormuş Pinokyo.

"Benim!" diye yanıtlamış Geppetto.

Pinokyo sandalyeden inerken ayakları olmadığı için yere düşmüş.

"Aç kapıyı!" diye bağırıyormuş Geppetto.

"Kedi ayaklarımı yedi!" diye seslenmiş kukla.

Geppetto kapıdan vazgeçip pencereden girmiş içeri. Pinokyo'yu yerde ayaksız görünce kalbi hemen yumuşamış ve onu kollarına alıp severek başına gelen talihsizlikleri anlattırmış. Ama dinlediklerinden tek anlayabildiği Pinokyo'nun çok acıktığı olmuş.

Kahvaltı için ayırdığı üç armudu cebinden çıkarıp ona vermiş.

"Bunları yemek zorundaysam soy bana!" demiş kukla.

"Yemek seçmemeli, ne bulursan yemelisin!" demiş Geppetto bir yandan da armutları soyarken.

Üç armudu da yiyen Pinokyo hâlâ aç olduğu için armutların kabuklarını ve koçanlarını da yemiş bitirmiş.

"Gördün mü?" demiş Geppetto başını sallayarak.

Açlığı geçen kukla tekrar sızlanmaya başlamış, yeni bir

çift ayak istiyormuş.

Geppetto haylazlıklarının cezası olarak bırakmış biraz ağlasın, sonra terbiyeli davranacağına dair sözler verdiğini görünce eline tahtalarını ve aletlerini alıp Pinokyo'ya iki yeni ve çevik ayak yapmış. Kukla mutluluktan uçarak hemen okula gitmek istediğini söylemiş.

Okul kıyafeti alacak parası olmayan Geppetto ona çiçekli kâğıttan bir önlük yapmış, sonra da ağaç kabuğundan ayakkabılar dikip ekmeğin içinden bir bere hazırlamış.

"Sadece alfabe kitabım eksik!" demiş Pinokyo sevinçle.

Geppetto bunu duyunca üzülmüş çünkü kitabı alacak parası yokmuş.

Üstüne eski ceketini giyip evden çıkmış. Eve döndüğünde elinde bir alfabe kitabı varmış ama üstüne giydiği ceketin yerinde yeller esiyormuş.

"Ceketin nerede?" diye sormuş Pinokyo.

"Onu sattım. Beni terletiyordu çünkü," demiş yaşlı adam.

Pinokyo hemen olanları anlamış, Geppetto'nun boynuna atlayıp yüzünü öpmüş, öpmüş...

PİNOKYO OKULA

giderken yolda kendi kendine düşünmüş: "Bugün okumayı öğreneceğim, yarın yazmayı öğrenirim, sonraki gün de sayı saymayı... Sonra da bir sürü para kazanırım ve babacığıma parlak düğmeli altın bir ceket alırım!"

Tam o sırada uzaktan flütlü ve davullu bir müzik sesi duyar gibi olmuş.

"Off, ne yazık ki okula gitmek zorundayım..." demiş kendi kendine. Ama sonra birdenbire "Bugün flüt dinlemeye gideyim, yarın da okula giderim!" deyivermiş.

Meydana kadar koşmuş. Meydan, Büyük Kukla Tiyatrosu'nun çadırının etrafını saran insanlarla doluymuş.

Pinokyo tiyatro biletini alabilmek için yeni alfabe kitabını ikinci el eşyalar satan bir adama satmış.

Çadırdan içeri girdiğinde gösteri devam ediyormuş. Soytarı ile Palyaço her zamanki gibi birbirlerini tokatlayıp sopalayarak şakalaşıyorlarmış. Birden Soytarı izleyicilere dönmüş ve bağırmış:

"Bu bir rüya mı yoksa kaderin bir oyunu mu? Eski dostum Pinokyo gelmiş!"

"Gerçekten de o!" diye haykırmış Palyaço.

Diğer kuklalar da koro halinde "Kardeşlerinin kollarına koş haydi!" diye seslenmişler.

Pinokyo bir sıçrayışta sahneye çıkmış.

Tiyatronun tüm oyuncuları onu kucaklamış, dostça kolunu sıkmış, kardeş gibi içlerine almışlar Pinokyo'yu.

Görülmeye değer bir sahneymiş doğrusu!

İzleyiciler, "Komedi istiyoruz!" diye sabırsızlıkla haykırmaya başlamışlar.

O sırada kuklacı Ateşyutar ortaya çıkmış: Kapkara upuzun sakalı yerlere kadar uzanan, iri ve hantal bir adammış. Ağzı fırın gibi kocaman, gözleri kırmızı fenerler gibiymiş. Elinde yılanlı bir

kamçı şaklatıyormuş. Herkes bir anda sus pus olmuş.

"Yeter artık! Seninle sonra hesaplaşacağız!" diye bağırmış Pinokyo'ya.

Gösteri bittikten sonra kuklacı Soytarı ile Palyaço'ya o kuru tahtadan yapılma kuklayı ona getirmelerini ve şişte kızarmakta olan etin altındaki ateşe atmalarını emretmiş.

İki korkak umutsuzca "Babacığım kurtar beni!" diye çığlıklar atan Pinokyo'yu getirmiş.

Kuklacı Ateşyutar aslında çok da kötü biri değilmiş. Pinokyo'nun bağırışlarını duyunca hapşırmış, çünkü ne zaman duygulanıp kalbi yumuşasa hemen hapşırırmış.

"Çok yaşa!" diye seslenmiş Pinokyo.

"Teşekkürler!" demiş adam. "Fakat sen de beni anlamalısın, bu etin pişmesi lazım... Jandarmalar, bana Soytarı'yı getirin, eti onunla kızartacağım!"

Pinokyo kendini adamın ayaklarına atmış, gözyaşları kuklacının sakalını yıkıyormuş.

"Merhamet, merhamet edin n'olur Ateşyutar Bey!"

"Karşında bey yok senin!"

"Merhamet edin majesteleri!"

"Peki ne istiyorsun söyle?" demiş Ateşyutar.

"Soytarı'ya merhamet edin, yoksa beni ateşe atmanızı isteyeceğim sizden!"

Bu sözler üzerine tüm kuklalar ağlamaya başlamışlar. Ateşyutar da yeniden hapşırmaya koyulmuş.

"Sen iyi bir çocuksun Pinokyo," demiş. "Gel, bir öpücük ver bana!"

Kukla adamın sakalına tırmanmış ve onu burnunun ucundan öpmüş.

Ertesi gün Ateşyutar, Pinokyo'ya sormuş:

"Babanın mesleği ne?"

"Fakir."

"O işten çok kazanıyor mu peki?"

"Bana alfabe kitabı almak için sahip olduğu tek ceketini sattı..."

"Zavallıcık!" demiş Ateşyutar. "Al şu beş altın parayı ve hemen ona götür!"

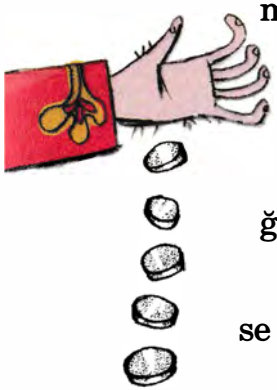
Pinokyo kuklacıya binlerce kez teşekkür etmiş ve eve doğru yola koyulmuş. Yolda giderken topal bir Tilki ile bir gözü görmeyen bir Kedi'yle karşılaşmış.

"İyi günler Pinokyo!" demiş Tilki.

"Adımı nereden biliyorsun?"

"Çünkü babanı tanıyorum. Dün onu evin kapısında soğuktan titrerken gördüm..."

"Zavallı babacığım!" diye haykırmış Pinokyo. "Ama artık varlıklı bir bey olduğuma göre ona parlak düğmeli, altın bir ceket alacağım... Kendime de yeni bir alfabe kitabı daha!"

"Sen deli misin?" demiş Tilki. "Baksana bana, ders çalışma hevesim yüzünden bir bacağımı kaybettim!"

"Bense fazla okumaktan neredeyse kör oldum!" diye eklemiş Kedi.

"Pinokyo, sen de bizimle Baykuşlar Köyü'ne gelsene; beş tane paranı yüz, hatta bin, iki bin yaparsın orada..."

"Sizinle gelmek istemiyorum. Ben kötü bir evlat oldum. Cırcır haklıydı... Başıma bin bir bela

açıldı... hem sonra Ateşyutar da..."

"Sen kaybedersin," demiş Tilki. "O köydeki Mucizeler Tarlası'nda bir çukur açman yeter. Sonra paralarını içine gömüyorsun, toprağı suluyorsun ve sabah olduğunda dalları güzelim altın paralarla dolu bir ağaç buluyorsun!"

"Gerçekten mi?" diye bağırmış Pinokyo. "Hem size de veririm o paralardan!"

"Hayır, olmaz!" demiş Kedi. "Biz yalnızca başkalarını zengin etmek için çalışır çabalarız!"

Böylece Pinokyo babasını unutup onlarla gitmiş.

Yürümüşler, yürümüşler... Nihayet Kırmızı Karides Hanı'na ulaştıklarında üçü de yorgun ve açmış. Tilki ile Kedi mideleri bulanana dek yemek yemişler. Zavallı Pinokyo ise altın paraların hayalini kurmaktan açlığını unutmuş, yiyeceği bir parçacık ekmeği de tabağında bırakmış.

Yemekten sonra hancıdan kendilerine iki oda (biri Pinokyo, öteki de iki arkadaşı için) vermesini

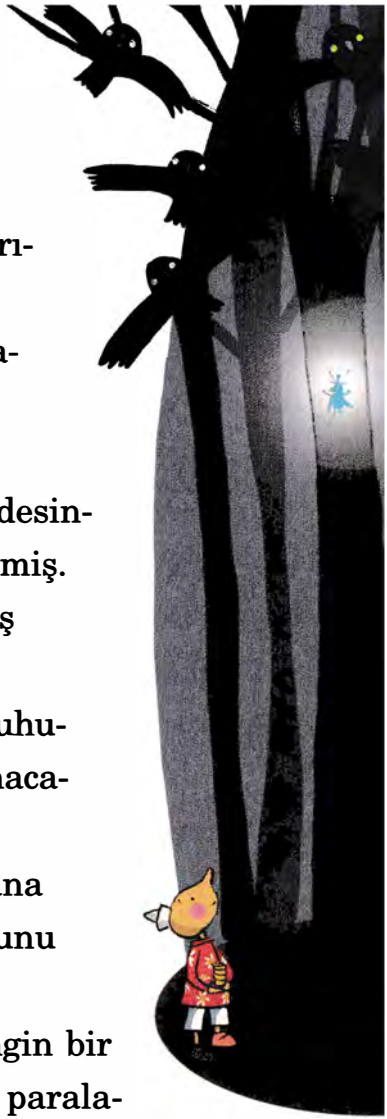

ve geceyarısı onları uyandırmalarını istemişler. Pinokyo hemencecik uykuya dalmış.

Kapısı üç kere çalınıp da uyanınca arkadaşlarının ne kaldıkları odaların ne de yedikleri yemeğin parasını ödemeden çoktan çekip gittiklerini öğrenmiş.

"Dostların seni yarın sabah Mucizeler Tarlası'nda bekleyecekmiş..." diye homurdanmış hancı, parası ödendikten sonra.

Pinokyo zifiri karanlıkta yürümeye başlamış. Gece öten kuşlardan korkup korkup bağırıyormuş:

"Kim var orada? Kim var orada?"

Hiç yanıt gelmiyormuş.

Sonra birden, bir ağacın gövdesinde minicik, donuk bir ışık belirmiş.

"Kimsin sen?" diye kekelemiş kukla.

"Konuşan Cırcır Böceği'nin ruhuyum ben. Sana bir öğütte bulunacağım:

Cebinde kalan paraları babana götür. Zavallıcık senden umudunu kesmiş, sürekli ağlıyor."

"Babacığım çok yakında zengin bir beyefendiye dönüşecek çünkü paralarım iki bin tane olacak!"

"Seni hemencecik zengin edeceğini söyleyenlere güvenme sakın!"

"Off, hep aynı şeyleri söylüyorsun! İyi geceler Cırcır!" demiş Pinokyo ve yoluna devam etmiş.

Cırcır Böceği'nin ışığı sönmüş ve gece öncekinden daha da derin bir karanlığa gömülmüş.

"Biz çocuklar," diye düşünmüş kukla, "ne kadar da şanssızız. Herkes bizi azarlıyor, herkes bize öğüt veriyor, tıpkı Cırcır gibi. Ona kalsa şimdi haydut bile çıkabilir karşıma..."

O sırada bir gürültü duyan Pinokyo arkasına dönünce karanlıktan siyahlar giymiş iki kişinin çıktığını görmüş. Hemen paralarını dilinin altına saklamış.

Biri kolundan yakalamış kuklayı.

"Ya paranı ya canını! Paraları sökül, yoksa seni de babanı da haklarız!"

"Hayır, babacığıma bir şey olmasın!" diye bağırınca Pinokyo ağzındaki paralar şangırdamış.

"Ah, seni kurnaz seni! Şimdi tükür paraları bakalım!"

Ama kuklanın ağzı mühürlü gibi sımsıkı kapalıymış. Yumruklar ve ısırmalara rağmen Pinokyo kaçmayı başarmış. On beş kilometre koştuktan sonra artık devam edemeyip bir çam ağacına tırmanmış ve bir dalın üstüne oturmuş.

Haydutlar ağacı ateşe vermişler.

Pinokyo bir sıçrayışta aşağı atlamış ve tarlalara doğru koşmaya başlamış! *Hoop!* Derin bir çamurlu su gölünü zıplayarak aşmış, arkasındaki iki haydutsa çamurun içine düşmüş.

"İyice yıkanın bakalım haydut beyler!" diye bağırmış Pinokyo. Ama bir de ne görsün,

haydutlar sıçan gibi ıslandıkları halde hâlâ onu takip etmiyorlar mı!

Kukla tam pes etmeye hazırlanıyormuş ki ağaçların arasında bembeyaz, küçük bir ev görmüş. Peşindeki haydutlarla tüm gücüyle koşmaya devam etmiş. İki saat sonra küçük eve ulaşıp kapısını çalmış ama kimse yanıt vermemiş. Kapıya tekmeler atmaya, yumruklar indirmeye başlamış. Sonunda pencerede saçları turkuvaz renginde bir kız belirmiş.

"Mavi saçlı güzel kız, ne olur bana a..."

Ama Pinokyo daha cümlesini bitiremeden haydutlar onu boynundan yakalayıp bağırmışlar:

"Artık kaçamayacaksın! Ağzını açacak mısın şimdi? Yanıt vermeyecek misin?"

İki kocaman bıçak çıkarmışlar ve kuklanın gövdesine batırmaya çalışmışlar.

Çaat çuut! Ama Pinokyo epeyce sert bir tahta-

dan yapılmış olduğundan haydutlarının bıçakları parçalanmış, ellerinde yalnızca sapları kalmış.

"Asalım onu!" demişler.

Kuklanın iki elini arkasında bağlayıp onu bir meşe ağacının dalına asmışlar. Sonra da oturup beklemeye başlamışlar.

Üç saat geçtikten sonra sıkılıp çekip gitmişler oradan.

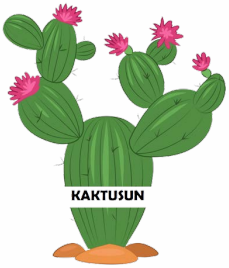
Giderken de "Yarın görüşürüz!" diye bağırmışlar.

Akşam şiddetli bir rüzgâr çıkmış, ıslıklar çalarak eserken zavallı kuklacığı bir kilise çanı gibi bir sağa bir sola savuruyormuş. Boynundaki halat Pinokyo'nun canını acıtıyor, nefes almasını zorlaştırıyormuş. O anda aklına babacığı gelmiş. Zayıf bir sesle mırıldanmış:

"Babacığım benim! Keşke burada olsaydın!"

Son bir kez daha savrulduktan sonra soğuktan kendinden geçip hareketsiz kalmış.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM
ÇUKURLAR VE YALANLAR

PİNOKYO OKULA

giderken pencerede beliren mavi saçlı kız kuzey rüzgârıyla savrulup duran Pinokyo'nun mutsuzluğunu görünce ona acımış ve ellerini üç kere çırpmış.

Kocaman bir Şahin pencerenin pervazına konmuş.

"Emredin güzel Peri!" demiş.

Sizin anlayacağınız, bu kız, bin yıldan uzun süredir ormanda yaşayan iyi bir periymiş.

"Şu asılmış kuklanın yanına uç, gaganla halatın düğümünü çöz ve onu otların üstüne indir," diye emretmiş Peri.

Şahin iki dakika sonra görevini tamamlayıp geri dönmüş.

Peri iki defa ellerini çırpmış ve üstünde faytoncu üniforması olan harika bir Kaniş belirmiş.

"Medoro, ahırdaki en güzel faytonu al, meşe ağacına git ve otların üzerinde uzanan kuklayı kapıp buraya getir," diye emretmiş Peri.

İçi kaymak ve krema dolu bisküvilerle döşenmiş, gökyüzü gibi çok açık mavi renkte bir fayton meşeye doğru yola çıkmış. On beş dakika sonra Peri, Pinokyo'yu kollarına almış, onu küçük sedef bir odaya götürmüş ve civarın en ünlü doktorlarını çağırtmış: bir Karga, bir Baykuş ve konuşan bir Cırcır Böceği.

"Sayın doktorlar, söyleyin bana, bu kuklanın sağlık durumu çok mu kötü? " diye sormuş Peri.

"Bu kuklayı birazcık tanıyorum ben!" demiş Cırcır. "Tam bir haylaz, şımarık, tembel teneke ve serserinin biri..."

Pinokyo gözlerini açmış, sonra onları yeniden kapamış ve yüzünü çarşafın altına gizlemiş. Cırcır Böceği sözlerine devam etmiş: "Asi bir evlat bu!"

Cırcır'ın kulağına boğuk bir hıçkırık sesi gelmiş.

Doktorlar odadan çıktıktan sonra Peri, Pinokyo'nun çok ateşi olduğunu fark etmiş. Bir bardak suda beyaz bir toz eritip "Bunu içersen iyileşeceksin Pinokyo," demiş.

Pinokyo bardağa bakmış, dudaklarını büküp sormuş:

"Acı mı?"

"Sen iç önce, sonra sana bir kesme şeker vereceğim."

Pinokyo öylesine kaprisler yapmaya, tozlu suyu içmemek için yalandan öyle sözler vermeye koyul-

muş ki Peri'nin sabrı sonunda tükenmiş ve ilacı içmezse başına bir sürü iş açılacağını söylemiş.

Nihayet ilacı içmeye razı olan Pinokyo kısacık bir süre sonra iyileşen kukla odanın içinde neşeyle koşmaya başlamış. Peri ona haydutların eline nasıl düştüğünü sorunca anlatmaya koyulmuş.

"Peki paralar ne oldu?" diye sormuş sonunda Peri.

"Ormanda kaybettim..." diye yanıtlamış Pinokyo. Ama bu bir yalanmış çünkü paralar cebindeymiş.

Zaten uzun olan burnu başlamış daha da uzamaya...

Üç dört yalandan sonra Pinokyo'nun burnu artık o kadar uzunmuş ki hiçbir yöne dönemiyormuş, çünkü burnu her yere çarpıyormuş.

Peri gülüp duruyormuş.

"Neden gülüyorsun?" diye sormuş Pinokyo endişeyle.

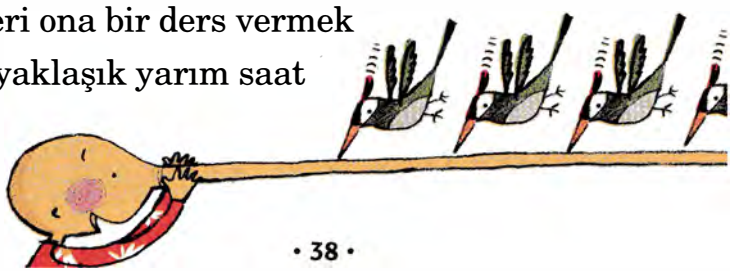
"Söylediğin yalanlara gülüyorum."

"Yalan söylediğimi nereden biliyorsun?"

"Yalanlar iki türlüdür canım benim: Kısa bacaklılar ve uzun burunlular. İki türlüsü de fazla uzağa kaçamadan yakalanıverirler. "

Çok utanan Pinokyo odadan kaçmaya çalışmış ama burnu o kadar uzunmuş ki artık kapıdan bir türlü geçemiyormuş.

Peri ona bir ders vermek için yaklaşık yarım saat

boyunca ağlamasına hiç ses etmemiş. Gerçekten çaresiz bir hale geldiğini gördüğünde ise ellerini çırpmış. O anda bin tane ağaçkakan Pinokyo'nun burnuna konmuş ve gagalaya gagalaya onu eski uzunluğuna getirmişler.

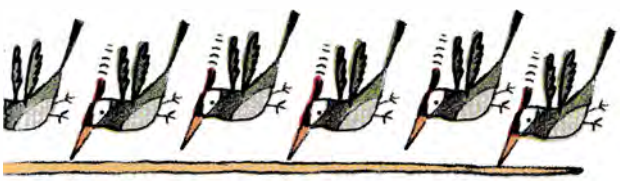
"Ne kadar iyisin Peri, ne kadar çok seviyorum seni!" demiş kukla.

"Ben de seni seviyorum," demiş Peri. "Burada kal, kardeş olalım seninle."

"Peki ya zavallı babacığım ne olacak?"

"Onu zaten çağırmıştım, geceyarısından önce burada olur."

Sevinçten deliye dönen Pinokyo, Geppetto'yla karşılaşmak için koşarak ormana gitmiş. Tam büyük meşeye ulaşmak üzereyken bir de kimleri görsün: Tilki ile Kedi!

"Sevgili Pinokyo, ne arıyorsun sen burada?" diye sormuş iki kafadar.

"Bilseniz ne uzun bir hikâye... Geçen gece siz beni ormanda yalnız bıraktığınızda haydutlar paralarımı çalmak istediler!"

"Vay alçaklar!" demiş ikili başlarını sallayarak.

"Ama benim cebimde hâlâ dört tane altın para var neyse ki!" demiş Pinokyo gururla.

"Bize güven dostum, Mucizeler Tarlası'nda bin tane, iki bin tane olacaklar!" demiş Tilki. "Ama hemen onları gömmen lazım çünkü tarla satıldı. Yarın çok geç olur!"

Pinokyo, Geppetto'yu, Peri'yi ve Cırcır'ı tekrar aklından geçirmiş ve sonunda, "Tamam, sizinle geliyorum!" demiş.

Yarım gün boyunca yürüdükten sonra Ahmakavlayan şehrine varmışlar. Burası tüyleri yolunmuş köpekler, gagasız ve yumurtasız kalmış tavuklar, kanatlarını satmış kelebekler, kuyruksuz tavuskuşları ile doluymuş.

Mucizeler Tarlası'nın dünyadaki diğer tarlalardan bir farkı yokmuş doğrusu, ama duyduklarına safça inanan Pinokyo bir çukur kazmış, içine dört altın parasını koymuş ve üstünü toprakla kapadıktan sonra sormuş:

"Şimdi ne yapacağız?"

"Yirmi dakika sonra geri dön," demiş Kedi ile Tilki.

"Biz gidelim şimdi, hiç yorulmadan nasıl zengin olacağını iyi ki öğrettik sana!"

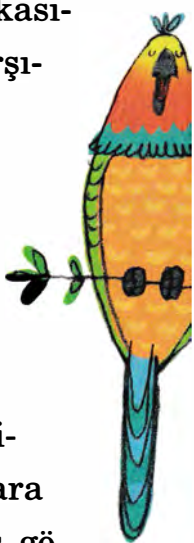
Kukla şehre vardığında başlamış dakikaları saymaya... Zamanın geldiğini düşünür düşünmez gelecekte elde edeceği serveti, sarayları, çiftlikleri ve yiyecekleri hayal ederek Mucizeler Tarlası'na yola koyulmuş.

Uzaklardan dalları altın paralarla yüklü bir ağaç görmeye çalışmış ama nafile...

Tarlaya varınca çukurun yanına gitmiş ve kazmaya koyulmuş ama nafile...

Kulağına bir kahkaha çalınmış. Arkasını dönünce şişman bir Papağan'la karşılaşmış.

"Neden gülüyorsun terbiyesiz Papağan?"

"Kendinden daha kurnaz olanlar tarafından kandırılan saftiriklere gülüyorum ben! Pinokyo, sen paranın fasulye gibi tarlada yetiştiğine inandın mı gerçekten? Para dediğin şeyi ellerinle iş görerek ya da kafanı çalıştırarak kazanabilirsin ancak. Sen şehirdeyken Tilki ve Kedi paraları alıp tabanları yağladılar."

Çaresizliğe düşen Pinokyo, hırsızları şikayet etmek için mahkemeye koşmuş. Hâkim saygıdeğer, yaşlı bir gorilmiş. Sabırla kuklanın adaletin yerini bulmasını talep ederek anlattığı hikâyeyi dinlemiş; dinlerken duygulanmış, heyecanlanmış ve nihayet Pinokyo'nun artık anlatacağı bir şey kalmadığında çanı çalıp jandarmalara seslenmiş:

"Bu zavallıcığı soymuşlar, onu hapse atın!"

Böylelikle, adalet istemeye gelen Pinokyo bu şehre neden Ahma-

kavlayan dediklerini ne yazık ki anlamış.

İtirazlarını kesmek için ağzını kapatmışlar ve onu bir hücreye atmışlar.

Pinokyo oradan ancak dört ay sonra, Ahmakavlayan şehrinin imparatoru düşmanlarına karşı kazandığı bir zaferi kutlamak için hapishanelerin kapılarını açıp tüm mahkûmları serbest bıraktığında kurtulmuş.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM
TUZAKLAR VE HİLELER

YENİDEN ÖZGÜR

kalan Pinokyo neşeyle Peri'nin evine yürümeye koyulmuş. Yolda inatçılığı ve söz dinlemezliği yüzünden başına gelen felaketleri düşünmüş.

"Babacığım beni bekliyor mudur acaba? Peki Peri, beni affeder mi?" diye kendi kendine soruyormuş. Sonra koşmaya başlamış çünkü artık karanlık basıyormuş.

An gelip de artık açlığa dayanamayacağını hissedince bir salkım üzüm toplamak için

bir bağa girmiş. Ama salkımlara tam uzanmış ki ÇAT! Bacakları bağı sansarlardan korumak için koyulmuş demir bir kapana yakalanmış.

Gece çökmüş...

Pinokyo başının üstünde uçuşan bir ateşböceğine "Ateşböceği, kurtar beni bu işkenceden..." diye seslenmiş ama tam da o sırada bağın sahibi kapanı kontrol etmeye gelmiş.

Fenerini kaldırıp da Pinokyo'yu görünce adam öfkeyle haykırmış:

"Seni hırsız seni! Tavuklarımı da çalan sen miydin?"

"Hayır, ben değildim!" diye bağırmış Pinokyo.

Köylü onu kapandan kurtarmış, evinin avlusuna götürmüş ve o gün kaçan köpeğinin zincirini Pinokyo'nun boynuna takıvermiş.

"Benim bekçi köpeğim olacaksın," demiş. "Hırsızlar gelirse yüksek sesle havlamayı unutma sakın."

"Bunu hak ettim ben!" diye hıçkırmış kukla. "Tembellik ve serserilikten başka bir şey yapmadım!"

Sonra da uyuyakalmış.

Geceyarısına doğru tuhaf bir fısıltı onu uyandırmış. Çevresini dört sansarın sardığını görmüş.

Sansarlardan biri dönmüş ve ona sormuş:

"Melampo nerede?"

"O bu sabah kaçmış, onun yerine ben bekçi köpekliği yapıyorum, ceza olarak..."

"O zaman uyu hadi," demiş Sansar. "Buradan ayrılmadan önce sana da tüyleri yolunmuş bir tavuk bırakırız, kahvaltıda yersin."

Sonra da diğerleriyle birlikte kümese girmiş.

Duruma uyanan Pinokyo kapıyı kapamış ve gerçek bir köpek gibi havlamaya başlamış. Köylü hemen gelmiş, sansarları yakalamış ve onları bir çuvala tıkmış. Sonra da Pinokyo'nun yanına yaklaşıp onun başını okşamış.

"Aferin ufaklık," demiş. "Şimdi seni bırakıyorum, evine gidebilirsin!" Ve boynundaki tasmayı çıkarmış.

BEŞİNCİ BÖLÜM
GÖKYÜZÜNDE VE DENİZDE

TEKRAR ÖZGÜR

kalan Pinokyo tarlalara, Peri'nin evine doğru koşmaya koyulmuş.

Ana yoldan bakınca, aşağıdaki düzlüğü, ormanı ve meşe ağacını görmüş ama ev ortalıkta yokmuş. Çayıra inince Peri'nin evinin olduğu yerde mermer bir taş bulmuş. Üzerinde şöyle yazıyormuş:

BURADA MAVİ SAÇLI BİR KIZ YATIYOR.
PİNOKYO TARAFINDAN TERK EDİLDİĞİ İÇİN
ÜZÜNTÜSÜNDEN HAYATINI KAYBETTİ.

Kukla kendini yere atmış ve tüm gece ağlamış, ağlamış...

"Ne olur geri gel Periciğim, ne olursun!" diye haykırıyormuş.

O sırada gökyüzündeki irice bir güvercin ona seslenmiş:

"Pinokyo adında bir kukla tanıyor musun?"

"Pinokyo benim!"

"O zaman Geppetto'yu da tanır mısın?"

"O benim zavallı babacığım! Nerede gördün onu?"

"Bir kumsalda görmüştüm. Kendine bir sandal yapıyordu. Seni aramak için yeni dünyaya yolculuk yapacağını söyledi, eskisinde bulamamış çünkü. İstersen seni ona götürebilirim," demiş Güvercin.

Pinokyo Güvercin'in sırtına atlamış ve birkaç dakika içinde bulutların arasında süzülmeye başlamışlar.

Uçmuşlar, uçmuşlar, uçmuşlar...

Sabah olduğunda Güvercin Pinokyo'yu haykıran ve el kol işaretleri yapan bir kalabalığın olduğu bir kumsala bırakmış.

"Ne oluyor?" diye sormuş Pinokyo yaşlı bir kadına.

"Şuraya baksana, görüyor musun? Kayıp evladını arayan zavallı bir baba denizdeki fırtınaya kapıldı..."

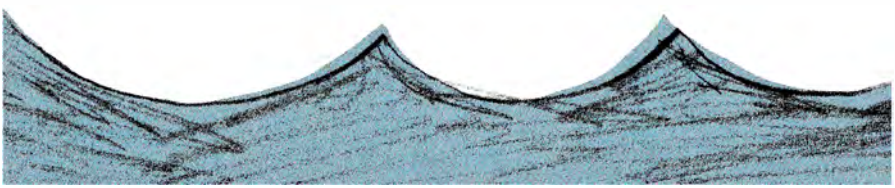
Tam o anda korkunç bir dalga gelmiş ve sandalda ufukta gözden kayboluvermiş.

"Onu ben kurtaracağım, babacığım benim!" diye haykırmış Pinokyo. Bir kayalıktan atlamış ve hemen öfkeli dalgalar tarafından yutuluvermiş.

Pinokyo tüm gece boyunca yüzmüş ve sabah olunca denizin ortasında bir ada görmüş.

Şiddetli bir dalga onu adanın sahiline doğru sürüklemiş. Tam o sırada yanından bir yunus geçmiş.

"İçinde babamın olduğu bir sandal gördün mü?" diye sormuş Pinokyo.

“Bu gece denizde kalırsa ya suyun altına batar ya da köpekbalığı onu yutar...” diye yanıt vermiş Yunus.

Korkuya kapılan Pinokyo Yunus’la vedalaşmış ve sahilden yürümeye koyulmuş.

Yarım saat sonra Çalışkan Arılar kasabasına varmış. Kasabanın sakinleri öylesine meşgullermiş ki hiçbiri aylak bir kuklayla ilgilenmemiş.

Açlıktan kıvranan Pinokyo geçenlerden ekmek istemiş durmuş ama karşılığında kimseye birazcık bile yardım etmek istemediği için karnı aç kalmış.

Sonunda genç bir kadın ona testisinden su vermiş ve öğle yemeği için eve davet etmiş.

Pinokyo sofradaki her şeyi yiyip yuttuktan sonra iyiliksever kadına teşekkür etmek için başını kaldırınca gözleri kocaman olmuş ve kekelemeye başlamış:

"Ama.. sen... birine benziyorsun... Senin de saçların mavi! Periciğim benim! Lütfen sen olduğunu söyle!"

Ağlayarak gizemli kadının dizlerine sarılmış.

"Seni uyanık kukla, ben olduğumu nereden anladın?" diye sormuş Peri.

"Sana olan büyük sevgim sayesinde anladım!"

"O zamanlar küçük bir kızdım ben, şimdi büyüdüm, hatta bir anne oldum..." demiş Peri.

"Ben de büyümek istiyorum!"

"Pinokyocuğum benim, kuklalar büyümezler... Tabii eğer söz dinleyen, ders çalışan, yalan söylemeyen bir çocuk olsaydın o başka. O zaman büyürdün sen de! Senin ağladığını gördüğümde kalbinde iyilik olduğunu anlamıştım, bu yüzden seni affettim."

"Ders çalışacağıma ve bana söyleyeceğin her şeyi yapacağıma söz veriyorum. Sana söz veriyorum!"

"Söz verdiğine göre Pinokyo, artık her şey sana bağlı," diyerek sözlerini sonlandırmış Peri.

ALTINCI BÖLÜM

TAVAYA DÜŞMEDEN

ERTESİ GÜN

Pinokyo kasabadaki okula gitmiş.

Okulda bir kukla! Herkes ona gülmüş, onunla dalga geçmiş, türlü şakalar yapmış.

Pinokyo bir süre bunlara dayanmış ama sonra suratını asmış ve açmış ağzını yummuş gözünü:

"Ben soytarı değilim. Herkese saygı gösteriyorum ve bana da saygı gösterilmesini istiyorum!"

Bu bilgece sözlerin ardından bir de ona kötü şakalar yapıp duran iki haylaza haddini bildirmiş.

O andan itibaren herkes onu sevmeye başlamış. Öğretmenleri onu övüp duruyormuş çünkü çalışkan ve başarılıymış. Ama haylaz öğrencilerle fazla arkadaşlık ediyormuş.

"Dikkatli ol Pinokyo!" diyormuş öğretmeni. "Çalışma sevgini kaybedersin, başına bela açılır yoksa..."

Gerçekten de bir gün arkadaş grubu, dev gibi kocaman bir köpekbalığını görmek için onu kumsala gitmeye ikna etmiş. Pinokyo bir saniyede okulu ve ödevlerini unutmuş.

Fakat kumsala varınca arkadaşlarının ona kötü

bir şaka yaptıklarını anlamış. Ortalıkta köpekbalığı filan yokmuş. Üstelik terbiyeli tavırları ve çalışkanlığı ile gölgede bıraktığı kötü çocuklar ondan intikam almak istiyorlarmış.

Önce ona kötü sözler söylemişler, sonra kuklayı pataklamak istemişler. Ama Pinokyo'nun sert tahtadan kol ve bacakları çok daha etkiliymiş doğrusu. Çocuklar alfabe kitaplarını, defterlerini ve diğer okul kitaplarını ona fırlatmaya başlamışlar. Korkunç bir savaş başlamış aralarında, ta ki saklandığı yerden fırlayıp gelen bir yengeç ortalarına çıkıp da kalın sesiyle "Kesin artık!" diye bağırana dek.

O sırada haylaz çocuklardan biri Pinokyo'ya üstünde *Matematik Problemleri* yazan kalın bir kitap fırlatmış. Ama hedefi ıskalayınca kitap diğer çocuklardan birinin başına çarpmış ve çocuk yere düşmüş.

Diğerleri kaçıp gitmişler. Pinokyo ise düşen çocuğun alnını suyla temizlemiş.

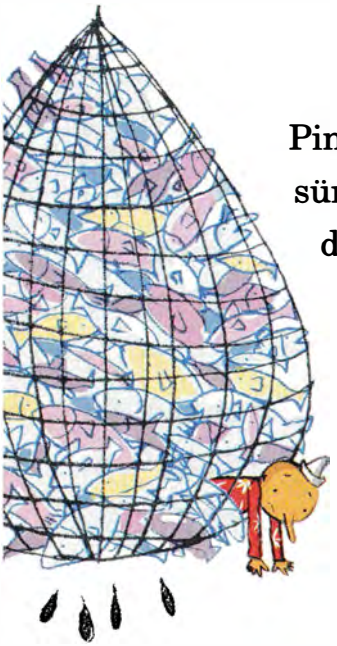
Bir yandan da "Zavallı arkadaşım! Zavallıcık!" diyormuş.

Jandarmalar gelmişler ve Pinokyo'yu götürmüşler çünkü çocuğu yaralayan kitap Pinokyo'ya aitmiş.

Kasabaya varınca iki jandarmanın arasında Peri'nin penceresinin altından geçmek isteme-yen kukla, bir hileyle onlardan kaçmış ve peşinde Alidoro adında iri bir köpekle kumsala koşmuş.

Pinokyo çaresizlikle koşup kumsala varır varmaz kendini denize atmış. Tabii peşindeki, yüzme bilmediğini unutan köpek de! Böylece kuklaya bir iyilik yapma, onu boğulmaktan kurtarma fırsatı doğmuş.

Pinokyo yüzmeye devam etmiş. Bir süre sonra kayalıklarda içinden bir duman süzülen bir mağara görmüş. Tam kayalara tırmanıyormuş ki kendini içi türlü türlü balıklarla dolu bir ağın içinde bulmuş ve deniz canavarına benzer korkunç bir balıkçının eline düşmüş.

"Bakalım bugün hangi balıklardan yakaladık!" demiş çirkin adam, eliyle ağdakileri dürterek. "Kefal var, tekir var, kılıçbalığı var, dil balığı, sonra hamsi... peki ya bu? Bu da değişik bir yengeç türü herhalde..."

"Hayır, ben bir kuklayım!" diye itiraz etmiş Pinokyo.

"Ah, demek yeni bir tür kukla balığı! Seni de diğerleriyle birlikte tavaya atarım. Tavada balık daima pek hoşuma gitmiştir !"

Korkunç balıkçı Pinokyo'yu önce unlamış sonra

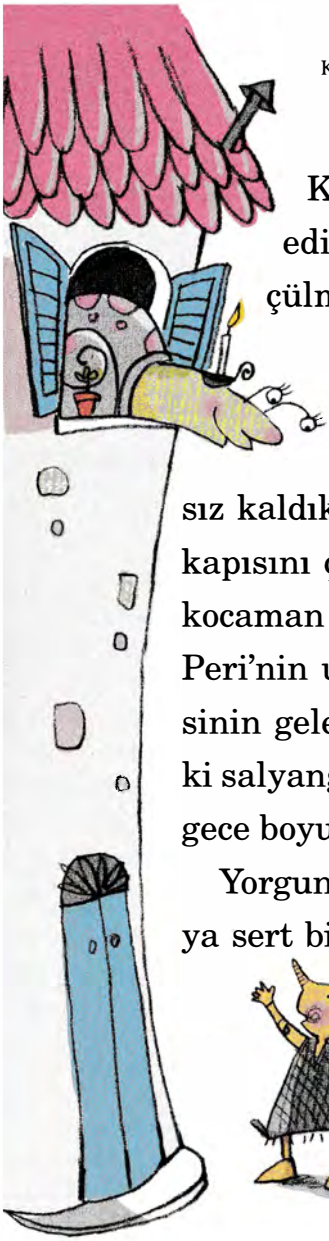
tam kafasından tutup onu tavaya atacakken mağaradan içeri iri bir köpek girmiş.

"Çek git, pis hayvan!" diye bağırmış balıkçı.

"Kurtar beni Alidoro, yoksa kızartma olacağım!" diye haykırmış Pinokyo köpeği tanıyınca. Köpek büyük bir sıçrayışla balıkçının elindeki unlu kuklayı kapmış ve onu dişlerinin arasında dikkatlice tutarak kurtarmış. Pinokyo'nun ona yaptığı iyiliğin karşılığını onun hayatını kurtararak ödemiş.

Tekrar yürümeye koyulan kukla yolda bir yaşlı bir adamla karşılaşınca durup onunla gevezelik etmeye koyulmuş. Kumsalda kitapla yaralanan arkadaşının iyileştiğini öğrenmiş. Fakat sohbetleri devam ettikçe Pinokyo bir sürü yalan söylemeye başlamış ve burnu büyümüş de büyümüş.

Korkuya kapılıp, yalanlarını itiraf edip af dileyince de burnu tekrar küçülmüş.

Pinokyo bulduğu bir fasulye çuvalını gömlek gibi üstüne geçirip kasabaya dönmüş. Uzun süre kararsız kaldıktan sonra nihayet Peri'nin evinin kapısını çalmış. Birinci katın penceresinde kocaman bir salyangoz belirmiş. Pinokyo'ya Peri'nin uyuduğunu, kapıyı açmaya kendisinin geleceğini söylemiş. Ama herkes bilir ki salyangozlar acele nedir bilmez; kapı tüm gece boyunca kapalı kalmış.

Yorgun, üşümüş ve öfkeli Pinokyo kapıya sert bir tekme atmış. O sırada ayağı bir yarığa sıkışmış ve kukla bayılmış.

Uyandığında bir divanın üstündeymiş. Peri yanı başındaymış. Onu okşayıp

bir kez daha affettiğini söylemiş. Pinokyo da o andan itibaren terbiyeli davranacağına ve derslerine çalışacağına söz vermiş.

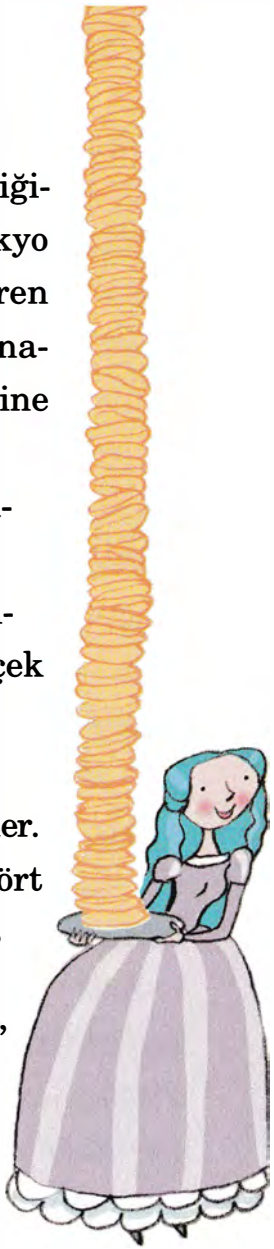
Son sınavları da başarıyla tamamlayıp okul birincisi olmuş.

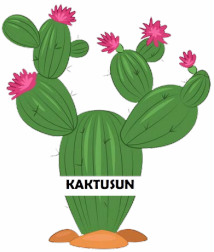
Peri, "Yarın isteğin gerçek olacak Pinokyo," demiş. "Artık kukla değil, gerçek bir çocuk olacaksın!" diye söz vermiş.

Arkadaşlarını ertesi gün büyük bir kahvaltıya davet etmeye karar vermişler.

Peri iki yüz fincan sütlü kahve ve dört yüz dilim tereyağlı ekmek hazırlatmış ama...

Kuklaların hayatında hep bir "ama" vardır, öyle değil mi?

YEDİNCİ BÖLÜM
BOL BOL EŞEKLİK

PERİ'NİN İZNİYLE

Pinokyo arkadaşlarını partiye davet etmek için dışarı çıkmış. Peri ona yaramazlık yapmamasını ve gece yarısından önce dönmesini tembihlemiş. Pinokyo söz verdiği gibi bir saat içinde en iyi arkadaşı Romeo dışında tüm arkadaşlarını evine davet etmiş. Romeo'nun lakabı "Fitil"miş, çünkü geceleri yakılan fenerlerin fitili gibi incecik ve uzun boyluymuş.

Fitil benzersiz yaramazlıkta, savurgan bir çocukmuş. Pinokyo onu bir binanın önüne oturmuş, onunla birlikte yüz çocuğu daha Oyuncaklar

Ülkesi'ne götürecek bir arabayı beklerken bulmuş. Oyuncaklar Ülkesi'nde ne okul varmış, ne öğretmen, ne de kitaplar; orada her gün tatilmiş.

Pinokyo arkadaşının ertesi günkü partiye gelemeyeceğini, onu artık kukla olmaktan çıkıp kanlı canlı gerçek bir çocuğa dönüştüğünü göremeyeceğini duyunca üzülmüş.

Fitil de üzgünmüş ama bunun sebebi Pinokyo'nun Peri'ye verdiği sözü tutmak için onunla gelmeyecek olmasıymış.

"Sadece iki dakika daha burada bekle Pinokyo..." diye ısrar etmiş Fitil.

"Geç kalacağım!" demiş Pinokyo ama yine de beklemiş.

Gece olmuş. Uzaktan önce bir fener ışığı görünmüş, sonra da boğuk bir trompet sesi duyulmuş.

"İşte! İşte geliyor!" diye haykırmış Fitil, heyecanla ayağa fırlayarak.

"O gideceğin yerde gerçekten hiç ders çalışılmıyor mu?" diye sormuş kuşkuyla Pinokyo.

"Asla Pinokyo. Asla ders yok!"

"Ya demek öyle, ne güzel bir ülkeymiş..." diye içini çekmiş kukla. "Ne güzel ülke..."

Sonunda araba gelmiş. Beyaz, gri, sarı ve mavi şeritli iki deste eşek çekiyormuş bu arabayı. Ayaklarında da açık renkli çizmeler varmış. Arabanın sürücüsü minik bir adammış. Bir top dondurma gibi yusyuvarlak ve tatlı görünüyormuş. Toparlak, pembe yüzlüymüş; dudaklarında sürekli bir gülümseme varmış. İncecik ve şefkatli sesi çocukların pek hoşuna gidiyormuş. Araba alt alta üst üste çocuklarla doluymuş ve hepsi de halinden memnunmuş.

"Ben tekerleklerden birinin tenekesinin üstüne oturacağım, arabanın içinde hiç yer yok!" demiş neşeyle Fitil.

"Ya sen tatlım? Geliyor musun, kalıyor musun?" diye sormuş minik adam Pinokyo'ya.

"Ben... kalıyorum," diye yanıtlamış Pinokyo. Ama artık o kadar emin değilmiş yanıtından.

"Haydi Pinokyo, sen de bizimle gel, çok eğleneceğiz!" diye haykırıyormuş arabanın içindeki çocuklar.

Bunun üzerine Pinokyo eşeklerden birinin sırtına atlamış ve araba yola koyulmuş.

Pinokyo'nun üstüne atladığı eşek dört nala koşarken bir yandan da homurdanıyormuş:

"Ders çalışmadığına pişman olacaksın! Bir gün sen de benim gibi ağlayacaksın ama artık çok geç olacak!"

Ama arabanın içindeki çocukların çığlıkları sesini bastırıyormuş.

Oyuncaklar Ülkesi'ne vardıklarında onları dört bir yanda haylazlar, gürültü ve tahammül edilmesi güç çığlıklar karşılamış. Herkes oynuyor, bağırıyor, tehlikeli bir şekilde atlayıp zıplıyor, çığlıklar atıyor, ıslık çalıyor, el çırpıyor, kıyametleri koparıyorlarmış.

Evlerin duvarlarında şöyle yazıyormuş:

YASASIN OYUNLAKLAR!

YOK OSSUN MATENMATİK!

Karmaşa ve cümbüş içinde beş ay geçmiş. Sonunda bir sabah Pinokyo uyandığında korkunç bir sürprizle karşılaşmış.

Neymiş bu sürpriz?

Kuklanın kulaklarının minnacık olduğunu hatırlarsınız, bir su birikintisindeki yansımasından kulakların gece boyunca büyümüş ve tüy-

lenmiş olduğunu gören Pinokyo'nun ne kadar şaşırdığını tahmin edebilirsiniz o zaman.

Bu korkunç bir şekilde büyümüş kulaklar tuhaf bir hastalığın ilk belirtileriymiş; tembel ve haylaz çocukları gerçek eşeklere dönüştüren bir hastalığın ilk belirtileri.

Umutsuzluğa kapılan Pinokyo başına bir bere takmış ve arkadaşı Fitil'i aramaya çıkmış. Onu bu hayata sürüklediği için arkadaşını suçluyormuş. Fitil'i evinde bulmuş, onun da başında bir bere varmış.

“Aynı anda beremizi çıkarıyoruz!” diye karar vermiş iki arkadaş.

Pinokyo ve Fitil birbirinin eşek kulaklarını görünce korkmak yerine gülme krizine girmişler. Ama ellerinin ve ayaklarının da eşek toynaklarına dönüştüğünü görünce suratları asılmış. Sırtları tüylerle kaplanmış ve ikisinin de arkasından birer kuyruk çıkmış.

Utançtan yerin dibine geçip başlamışlar ağlamaya ama boğazlarından hıçkırık yerine yüksek sesli anırtılar yükseliyormuş: "Aİ Aİ Aİ!"

Arabayı süren minik adam kapının dışından haykırmış:

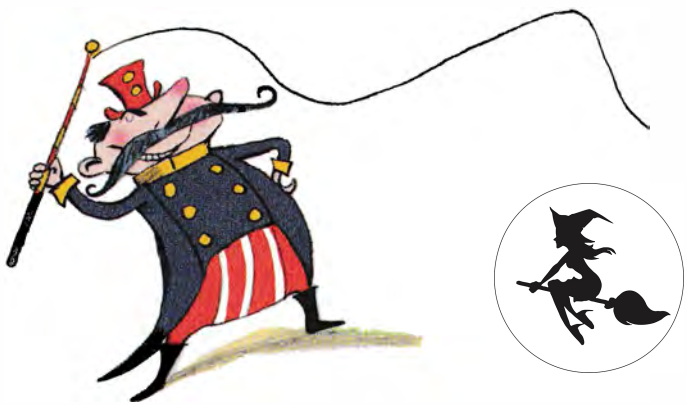
"Siz ikiniz, açın kapıyı yoksa başınız derde girer!" Sonra kapıyı bir tekmede açmış ve her zamanki gülümsemesiyle "Aferin benim yeni eşeklerim, güzel anırıyorsunuz!" demiş.

Onları temizleyip, tarayıp bir güzel tımar ettikten sonra pazarda satmaya götürmüş.

Fitil'i bir manav satın almış, Pinokyo ise terbiye edilmek üzere palyaço ve cambazlardan oluşan bir kumpanyanın sahibi tarafından alınmış.

"Seni beslemek için satın almadım; sıkı çalışasın, bana çok çok para kazandırasın diye aldım!" demiş sahibi onu sirke doğru sürerken.

Zavallı Pinokyo azarlar ve tepikler eşliğinde çemberlerin içinden atlamayı, türlü danslar etmeyi, arka ayaklarının üstünde ayağa kalkmayı öğrenmiş.

İlk gösterinin yapılacağı gün gelince büyük karton tabelalara yazılar yazılmış:

BÜYÜK GÖSTERİ BAŞLIYOR!
HAYRET VERİCİ AKROBATLIKLAR
VE İLK KEZ HUZURLARINIZDA
"DANSIN YILDIZI" LAKAPLI
ÜNLÜ EŞEK PİNOKYO!

O akşam sirk insanlarla tıka basa dolmuş, basamaklarda bile her yaştan çocuklar oturuyormuş. İlk gece için süslü püslü giyinmiş kumpanyanın patronu ciddiyetle misafirleri selamlamış ve renkli bir kostüm giymiş eşeği sahneye çıkarmış.

Ortalık alkışlara boğulmuş. Patron ve eşek izleyicilere selam vermişler ve sonra da patron kırbacını şaklatarak emretmiş:

"Yerine koş!... Hızlı yürü!... Dört nala koş!"

Pinokyo sahnede hızlı hızlı yürürken bir an başını kaldırınca izleyicilerin arasında Peri'yi görmüş. Peri'nin boynunda, üstünde kuklanın resmi olan bir madalyon varmış. Onu gören Pinokyo adımlarını karıştırmış ve dikkati dağıldığı için büyük bir azar işitmiş.

Eşek Pinokyo şaşkın, dikkatsiz ve canı yanmış bir halde çemberden atlarken yine adımlarını karıştırmış ve düşüvermiş.

Onu muayene eden veteriner, eşeğe ömrü boyunca topal kalacağını söylemiş. Böylece Pinokyo, ondan davul yapmak isteyen bir adama satılmış. Adam onu uçurum kenarına götürüp bir halata bağlayıp suya atmış.

Bir saat geçtikten sonra halatı çeken adam bir de ne görsün?

İpin ucunda bir kukla!

Adam şaşkınlık içinde Pinokyo'nun anlattığı hikâyeyi dinlemiş.

Kukla iyiliksever Peri sayesinde kurtulmuş meğer. Onun yolladığı bir balık sürüsü, kemiklerinin aslında tahta olduğunu fark edince Pinokyo'yu bırakıp gitmişler.

"O zaman ben de seni şömine odunu olarak satarım!" demiş adam.

Bu inanılmaz sözleri duyan Pinokyo bir sıçrayışta kendini denize atmış.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

KÖPEKBALIĞININ MİDESİNDE

KUKLA GELİŞİGÜZEL

yüzmeye başlamış. Bir süre sonra bir kayalığın üstünde tüyleri Peri'nin saçlarının renginde bir keçi görmüş. Kayalığa ulaşmak için daha hızlı yüzmeye çalışmış ama bir deniz canavarı çıkmış karşısına.

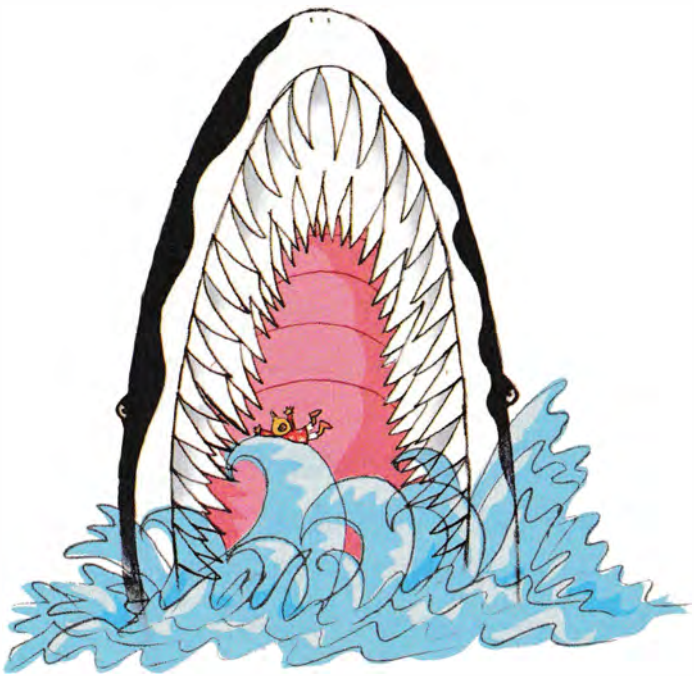
Bu kocaman bir köpekbalığıymış; bu hikâyede birkaç defa adı geçmişti hatırlarsanız. Köpekbalığı Pinokyo'nun yanına yüzüp onu bir lokmada yutuvermiş.

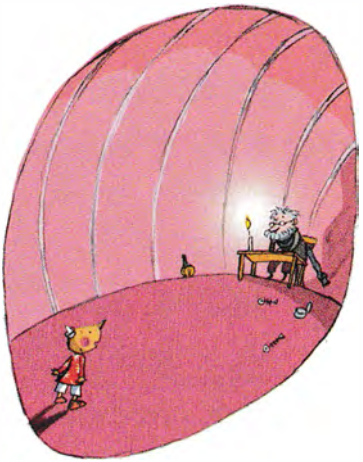
Pinokyo canavarın karanlık ve derin midesinde kendisini çok yalnız hissetmiş. Balık, astım hastası olduğu için arada bir ciğerlerinde gürültülü rüzgârlar esiyormuş.

Köpekbalığının midesinde kendisi gibi sindirilmeyi bekleyen bir ton balığıyla karşılaşmış ve sohbet etmeye başlamışlar.

Pinokyo birden köpekbalığının midesindeki karanlığın içinde cılız bir ışık görmüş.

Ayakları yağlı ve kaygan bir suyun içinde, ışığa doğru yürümeye başlamış. Yavaş yavaş, adım

adım ilerledikten sonra sonunda üstünde sönmeye yüz tutmuş bir kandil olan bir masa görmüş.

Masanın başında saçı sakalı bembeyaz bir yaşlı oturuyormuş.

Pinokyo tarif edilemez bir sevinçle adamın kollarına atlamış.

"Babacığım benim! Artık seni buldum ya bir daha asla bırakmayacağım!" diye haykırmış.

"Ama bu doğru!" demiş yaşlı adam kuklayı kucaklayarak. "Gerçekten de sensin Pinokyom!"

Uzun bir süre kucaklaşmışlar. Kukla başına gelenleri noktası virgülüne babasına anlatmış ve sonra da sormuş:

"Ne kadar zamandır buradasın babacığım?"

"İki yıldır."

"İki yıldır mı? Nasıl hayatta kaldın? Peki ya kandil, onu nerden buldun? Ya kibriti?"

"Fırtınanın çıktığı o korkunç gün benim sandalımla birlikte bir yük gemisi de battı. Köpekbalığı beni ve yük gemisini birlikte yuttu! Çok şanslıydım çünkü gemide et, bisküvi, içecek, üzüm, şeker, kandiller ve kibritler vardı. Bunlar bana bugüne dek yetti... Ama görüyorsun ki bu son kandil ve bitmek üzere. O da bittikten sonra sonsuza dek karanlığa gömüleceğiz..."

"Kaybedecek zamanımız yok babacığım, kaçmalıyız!"

"Nereden kaçacağız Pinokyo?"

"Köpekbalığının ağzından denize kaçacağız! Seni ben sırtımda götürürüm!"

Köpekbalığının bedeninin içinde boylu boyunca, boğazına dek yürümüşler. Koca balık yaşlıymış, astım ve kalp hastası olduğundan ağzı açık uyuyormuş.

Parmak uçlarına basarak köpekbalığının dili-

nin üstünde yürümüşler. Tam büyük bir sıçrayış gerçekleştirmek üzereyken balık öyle bir hapşırmış ki kendilerini yeniden midesinde bulmuşlar.

Kandil sönmüş. Pinokyo cesaretini kaybetmeden Geppetto'yu elinden tutmuş ve balığın midesinin karanlığında adım adım diline doğru yeniden yürümüşler. Üç sıra dişin arasından geçmişler ve Pinokyo sırtında babasıyla kendini denize atıp yüzmeye başlamış.

Geppetto titriyormuş.

"Ha gayret babacığım, topla kendini! Yakında kurtulmuş olacağız!" diyormuş Pinokyo ama nefesinin kesilmek üzere olduğunun farkındaymış.

Tam o sırada yanlarında biri belirmiş: Köpekbalığının içindeki hapis arkadaşı Ton Balığı. O da onları taklit ederek kaçmış meğer. İri balık onları sırtına almış ve sürüsüyle birlikte sahile taşımış.

Baba oğul biraz dinlendikten sonra Ton'la vedalaşıp kendilerine bir sığınak, bir parça ekmek ve bir yatak bulmak için yola koyulmuşlar.

Daha yüz adım bile gitmemişken kimlerle karşılaşmışlar dersiniz?

Tilki ile Kedi'yle... Ama herkesi hilelerle kandırmaya hazır, o eski hallerinden eser yokmuş Tilki ve Kedi'nin. Tilki bir süre önce kuyruğunu sat-

mak zorunda kalmış, Kedi ise artık tamamen körmüş. Yalvar yakar ağlayarak dileniyorlarmış. Ama Pinokyo ve Geppetto bu iki serseriye kulak asmadan yollarına devam etmişler.

Yüz adım sonra bir kulübe bulup içine girmişler. İçeride kimi görmüşler dersiniz? Konuşan Cırcır böceğini...

"Beni kovalayabilirsin sevgili Cırcır ama zavallı babacığıma merhamet et lütfen," demiş Pinokyo.

"Sana da merhamet edeceğim Pinokyo ama unutma: Herkese karşı elinden geldiğince nazik olmalısın!"

O günden sonra Pinokyo, her sabah gün doğarken kalkıp bir bostanın ortasındaki kuyuya gitmiş. Su çekmeye yarayan çıkrığı çeviriyor ve karşılığında babası Geppetto'ya bir bardak süt alıyormuş. Sonradan öğrenmiş ki ondan önce bu işi Fitil adında bir eşek yapıyormuş ama bir süre önce yorgunluk ve üzüntüden hastalanmış.

Pinokyo sepet ve ekmek teknesi yapmayı da öğrenmiş. Güneşli günlerde babasını dolaştırmak için tekerlekli bir araba bile yapmış.

Bir gün, kenara ayırdığı kırk altın para ile kendine yeni bir giysi, bere ve bir çift ayakkabı almak için pazara doğru yola koyulmuş. Yolda Peri'nin evinde çalışan salyangozla karşılaşmış. Başına bir sürü talihsizlik gelen zavallı Peri'nin hastanede yattığını öğrenmiş. Pinokyo biriktirdiği kırk altın parayı salyangoza verip onları Peri'ye götürmesini söylemiş. Ertesi gün hem Geppetto'ya hem de arkadaşına bakmak için iki katı fazla çalışmış. Çok çalışıp uyuyakaldığı bir akşam, kukla, rüyasında Peri'yi görmüş. Peri ona şöyle demiş:

"Tüm haylazlıklarını affediyorum Pinokyo çünkü anne babasına yardım eden çocuklar her iyiliği hak ederler."

Pinokyo uyandığında gerçek bir çocuğa dönüştüğünü görmüş. Artık kulübede değil, güzel bir odanın içindeymiş. Yatağın üstünde yeni giysiler, bir bere ve bir çift çizme varmış.

Hayretler içinde, Geppetto'nun sağlığına kavuşmuş bir halde tahta çıtalar kesmekte olduğunu görmüş.

"Kötü çocuklar iyi olmaya karar verince herkesin hayatı güzelleşir!" demiş Geppetto.

Sandalyelerden birinin üzerinde tahtadan başı ve kolları iki yana sarkmış bir kukla varmış.

Pinokyo ona bakıp düşünmüş:

'Kuklayken öyle gülünçtüm ki! Oysa şimdi çalışkan bir çocuk olduğum için öyle mutluyum ki!'

YAZARLAR HAKKINDA

Carlo Collodi

Carlo Collodi (1826-1890) Gerçek adı Carlo Lorenzini olan İtalyan yazar, gazeteci ve çevirmen. 1848'da *Il Lampione* gazetesini yayımlamaya başladı. İtalya'nın birleşmesi sonucu İtalya Krallığı'nın kurulduğu 1861'den itibaren gazeteciliği bırakarak çocuklar için yazmaya koyuldu. 1875'te Perrault masallarını İtalyancaya çevirdi. İlk bölümü 1881'de bir çocuk dergisinde yayımlanan *Pinokyo* okurlardan büyük ilgi gördü. Collodi'nin en ünlü yapıtı olan *Pinokyo* tüm dünyada en sevilen masallardan biri olmaya devam ediyor.

Roberto Piumini

Çağdaş İtalyan çocuk ve gençlik edebiyatının en önemli temsilcilerinden Roberto Piumini 1947'de İtalya'da doğdu. Pedagoji öğrenimi gördü ve yazarlığa geçiş yapmadan önce birkaç yıl öğretmenlik yaptı. Tiyatro ve kukla sanatçısı olarak çalıştı. Ülkesinde yayınlanmış çocuklar, gençler ve yetişkinler için yazılmış çok sayıda romanı, tiyatro oyunları, şiirleri, fabl, masal ve senaryoları, radyo ve televizyon için yazılmış metinleri, şarkı sözleri ve opera metinleri bulunmaktadır. Çok sayıda eseri yabancı dillere çevrilmiş olan yazar, Milano'da yaşamaktadır.

Klasiklerle TANIŞIYORUM

Dünya edebiyatının en sevilen klasikleriyle tanışmaya hazır mısın?

Tom Sawyer'ın arkadaşlarıyla yaşadığı nefes kesici maceralara tanık olacak...

Güliver'le bilinmedik topraklarda olağanüstü gezilere çıkacak...

Seksen günde tüm dünyayı nasıl gezebileceğini öğrenecek...

Alice'le birlikte Harikalar Ülkesini keşfe çıkacak...

Gerçek bir çocuk olmak isteyen Pinokyo ile hayattan dersler çıkaracak....

Heidi'yle Alpler'in eşsiz doğasında bir gezintiye çıkacak...

Pollyanna ile yaşamın olumlu yanlarını görmeye başlayacak...

Efsane denizaltı Nautilus ile keşiflerle dolu bir yolculuğa çıkacak...

Doroti, Teneke Adam, Korkuluk ve Aslan'la Oz Krallığı'nda dostluğun gücünü keşfedecek...

Fırtınalı denizlerde korsanlar eşliğinde define peşine düşeceksin!

Dünya klasikleri rengarenk çizimler eşliğinde seni unutulmaz bir yolculuğa çıkaracak!

www.de.com.tr

Doğan Egmont
Okumak eğlencektir.